Beseda karma je podobno kot drugi izrazi vzhodnih filozofij, ki smo jih prevzeli, postala priljubljena v našem vsakodnevnem besednjaku. Čeprav jo pogosto uporabljamo, pa to še ne pomeni, da jo tudi razumemo. Še posebej mi, zahodnjaki, jo radi vpnemo v krščanski kontekst in jo razumemo kot nekakšen sistem nagrajevanja in kaznovanja. Kot da tam nekje nad oblaki skrivnostna avtoriteta prešteva naše črne pike in čebelice in ko ugotovi, da čebelice ne odtehtajo več črnih pik, se odloči da nas bo kaznovala, ker smo postali slabi ljudje. Spominjam se elektronske pošte, ki je krožila po duhovnih krogih, ko se je zgodila katastrofalna poplava v New Orleansu, češ da je to posledica " slabe karme" Amerike in kazen za vse slabo, ki ga je prizadejala svetu.

V poplavi teh neumnosti je bilo prav odrešujoče prebrati sporočilo Swamija Nirjananande v katerem je opozoril, da so v New Orleansu že nakaj let govorili, da so jezovi, ki ščitijo mesto potrebni obnove in poplave so predvsem posledica (karma) tega, da tega niso pravočasno storili. Sistem kazni in nagrade je vpet v našo psiho od otroštva in nagnjenje k temu, da verjamemo, da se morajo dobrim ljudem goditi dobre, slabim pa slabe stvari, je verjetno obče človeško. Tudi moja sodelavka, sicer Indijka, mi je po težki bolezni, ki sem jo prebolela pisala, da me je bog ozdravil zato, ker sem "dobra duša". Ko bi le bilo življenje tako enostavno...

Torej kaj je karma?

Karma je zakon vzroka in posledice, ki je popolnoma neoseben, kot so recimo neosebni Newtnovi zakoni gibanja. Pravzaprav so Newtnovi zakoni prav priročna analogija s katero lahko osvetlimo delovanje karme, če jih razširimo iz strogo materialnega na psihični nivo: Če prvo telo deluje na drugo telo s silo, deluje to na prvo z enako veliko, a nasprotno usmerjeno silo.

Torej vsako dejanje sproži odziv. Ne samo to, tudi vsako dogajanje na našem čustvenem ali miselnem nivoju ima svoje posledice. " Posledice" je morda prehuda beseda, bolje bi bilo reči, da ima vsako dogajanje v našem miselnem, čustvenem ali fizičnem svetu neizogibno svoj izid. Da bi razumeli karmo ni potrebno, da verjamemo v boga ali višje sile, saj se vsakdo lahko uči iz posledic, ki jih imajo njegove lastne misli, čustva in dejanja, ter tako postaja bolj ozaveščeno in odgovorno človeško bitje. Vsak od nas je tudi rojen v določene zgodovinske okoliščine, ki so prav tako posledica preteklih korakov, odločitev in teženj družbe v kateri živi in se tako sooča s karmo (posledicami), ki je morda ni osebno povzročil, je pa v njej soudeležen kot posameznik, ki v njej biva. Če verjamemo v reinkarnacijo postane situacija še bolj kompleksna. Sama imam

dva otroka in zelo očitno je bilo, da sta v to življenje vstopila vsak z drugačno »prtljago«, saj sta se na identične okoliščine v katerih sta odraščala, povsem drugače odzivala. Verjamem pa, da nam življenje v vsakem trenutku prinese vse kar potrebujemo, da ga spravimo v red in če potrebujemo uvid v prejšnja življenja, ga bomo dobili, ni pa nujno potreben za to. Nima torej smisla da trošimo svojo energijo, da bi razvozljali svoja prejšnja življenja za vsako ceno, bolje je, da jo usmerimo v naše življenje tukaj in sedaj. Boj pomembno kot informacija iz katerega življenja nek naš problem izvira je to, kaj bomo danes storili v zvezi z njim.

Usoda ali svobodna volja?

»Značaj človeka je njegova usoda« je rekel Heraklit in kot pravi tudi zgornja definicija karme, si svojo individualno usodo krojimo sami s svojim načinom razmišljanja, čustvovanja in delovanja. Naša prevladujoča prepričanja krojijo naše čustvene odzive , ki so vzgib za naše delovanje, torej naša osebna karma. V vsakem trenutku pa imamo svobodno voljo, da jih spremenimo. Naša individualna karma je torej hkrati naša usoda in rezultat naše svobodne volje, saj je odvisna od nas samih. Karma torej ni nekaj fiksnega, najbolje bi bilo, če jo opišemo kot proces. »Kar seješ to žanješ« pravi rek, vendar v ezoterični šoli v kateri študiram dodajajo: res je da to kar sejemo tudi žanjemo, vendar ni nujno, da vse kar požanjemo, tudi pojemo. Karma je proces in ko izkušamo negativne posledice karme (okoliščine, katere dojemamo kot negativne), je pomembno tudi kako se na njih odzivamo, da se ne zapletemo še globje v njene mreže in je ne poglobimo. Če se pritožujemo, vzdihujemo, kritiziramo, obupujemo – potem smo tisto, kar smo poželi tudi »pojedli«. Lahko pa se ustavimo, obrnemo vase in brez tega, da bi kogarkoli krivili in se praševali »zakaj ravno jaz«, pogledamo v svoj um in ga spravimo v red. Vsak človek je vladar svojega sveta v katerem sam piše zakone in svojo ustavo. Od tega kako interpretiramo svoje izkušnje je odvisno kakšno je naše življenje. Če se vidimo kot nemočno žrtev, ki nima nikakršne možnosti, da se njeno življenje izboljša, bomo živeli življenje žrtve brez vsakršnih možnosti. Če se vidimo kot junakinjo, ki neustrašno premaguje ovire na poti do končnega cilja, bomo živeli življenje junakinje, ki se približuje cilju. Ko spremenimo pogled na svoje življenje, se spremeni tudi naše življenje. Če bomo torej še naprej po inertnosti počeli to kar počnemo na način kot smo to počeli do sedaj, ne moremo pričakovati drugačnih rezultatov! Kot pravi prvi Newtnov zakon: če telo miruje ali se giblje premo enakomerno, nanj ne deluje nobena sila ali pa je vsota vseh sil, ki delujejo nanj enaka nič.

Če ne boste vložili nobenega truda (sile), boste še naprej capljali na mestu, oziroma se bo vaše življenje odvijalo v isti smeri, kot se je do sedaj. Drugi Newtnov zakon pa pravi, da je sprememba premosorazmerna sili (trudu), ki jo v spremembo vložimo: **Pospešek telesa je premo sorazmeren z rezultanto sil na telo in obratno sorazmeren z maso teles.**
Brez nič torej ni nič. Če želimo obrniti svoje življenje v drugo smer, bomo morali krepko zavihati rokave in spremeniti naš način razmišljanja in delovanja. Vendar v katero smer?

Ezoterična teorija uči, da je univerzum mentalen in tudi znanstveni članek, ki sem ga nedavno

brala je govoril o tem, da so fiziki spoznali, da vesolje po vsej verjetnosti ni materialno, ampak mentalno in duhovno - torej je ena velika, neskončna misel. Ezoteriki bi dodali, da je ta misel neomejena, svobodna, ustvarjalna, radostna in ljubeča. Je misel popolnosti, ki izključuje pomanjkanje in nezadostnost. Karmo bi lahko označili kot lekcije preko katerih se učimo naše misli, čustva in dejanja usklajevati s to neskončno, popolno mislijo in v tem procesu postajamo boljši, bolj človeški, razumevajoči in sočutni ljudje. Tisti, ki uspejo bivati v tej misli 24 ur na dan so zelo, zelo redki. Vendar radost, zaupanje, da se vse kar se zgodi, zgodi za naše najvišje dobro, hvaležnost, ljubezen, sprejemanje sebe ter čaščenje in spoštovanje življenja, zagotovo vodijo do tja.

Polona Sepe Hitchcox

www.kriyatantra.com

« Nazaj na seznam člankov